

Helgeand

Ett magasin för Helgeands församling
Nr 4, 2026

Svenska
kyrkan

Lund

Det frivilliga anspråkstagandet

Det lite öppna temat för det här numret är ordet anspråkstagen, inspirerat av David Thurfjells bok med samma namn. Bland många saker som ventileras i boken är vikten av att känna sig behövd, att vi behöver känna det meningsfulla i att vara anspråkstagna. Mina tankar går till bibeln.

Det första Jesus säger till lärjungarna i Markusevangeliet är: Kom och följ mig. Jag ska göra er till människofiskare. Det är vågat att bjuda in människor på det sättet, att ta dem i anspråk. Jag kan själv vara rädd för det. Tänka att personen inte vill. Kanske är det lite svenskt – vi är rädda för att störa varandra, vill inte vara till besvär.

Men en annan sida av mig förstår att det finns något friskt i att ta varandra i anspråk, så länge det är förenat med frivillighet och att möjligheten finns att säga både ja och nej till det som erbjuds. Så tolkar jag Jesu uppmaning – lärjungarna kunde valt att gå sin egen väg om de hade velat. Hade de däremot inte fått frågan hade de inte haft någon valmöjlighet.

Ärkebiskop Marin Modéus sommarpratade om att han som ung fick förtroendet att ansvara för nyckeln till församlingshemmet i den trakt han växte upp i. Det ansvaret som nyckeln bar på öppnade en väg för honom som så småningom slutade

med att han blev ärkebiskop. Hans bror byggde upp ett församlingsliv i Helgeand som hade sin grund i att fråga människor om de var beredda att ta ansvar för vaktmästeri, textläsning, barnens gudstjänst mm. Vårt församlingsliv bärs fortfarande på att de som en gång fick frågan sade ja och att de även fortsatt har bejakat det anspråkstagande de fått.

I skrivande stund har jag precis hållit i en begravning för en kyrkvärd som tjänstgjorde under lång tid i Helgeand. Jag vet att hennes engagemang i gudstjänsten gav mening både åt henne själv och församlingen. Till hennes begravning dök flera församlingsbor upp. Det arbete hon lade ner betydde verkligen något för oss och jag tror att vi kände en slags samhörighet under begravningen, medvetna om att vi alla behövs för helheten.

Åter till lärjungarna. För Jesus var det aldrig aktuellt att utföra sitt uppdrag på egen hand. Redan från början visar han att meningen uppstår i det kollektiva. Någon förrådade honom, någon svek. Men med sina fel och brister skapade de samtidigt en gemensam berättelse där varje enskild del behövdes för helheten. Den berättelsen bär oss än idag.

Om du som läser dessa rader vill bli tagen i anspråk av församlingen

och bidra till vårt församlingsarbete är du varmt välkommen att höra av dig. Oavsett vad du vill och kan bidra med så kan vi hitta ett sammanhang där just du behövs och kommer till din rätt. Välkommen!

Ola Fornling
Församlingsherde

Kontakta oss

Svenska kyrkan i Lund, växel: 046-71 87 00
Bokning av dop och vigsel: 046-71 88 88

Helgeands församling:

Församlingsexpedition: 046-71 88 03

Besöksadress: Nordanväg 11, Klostergården C

Postadress: Box 1096, 221 04 Lund

E-post: helgeandsforsamling@svenskakyrkan.se

Hemsida: svenskakyrkan.se/lund/helgeand

Facebook: facebook.com/helgeand

Ola Fornling, församlingsherde

046-71 88 30, ola.fornling@svenskakyrkan.se

Anja Moqvist, präst

046-71 88 87, anja.moqvist@svenskakyrkan.se

Kristina Nielsen Jerneck, präst

046-71 88 02, kristina.nielsenjerneck@svenskakyrkan.se

Anne Ekberg, diakon

046-71 88 12, anne.ekberg@svenskakyrkan.se

Larsåke Sjöstedt, organist

046-71 87 51, larsake.sjostedt@svenskakyrkan.se

Karin Grönberg, organist

046-71 89 64, karin.gronberg2@svenskakyrkan.se

Annica Forssell, församlingspedagog

046-71 87 56, annica.forssell@svenskakyrkan.se

Jonatan Forkman, vaktmästare

046-71 89 65, jonatan.forkman@svenskakyrkan.se

Linnéa Malmqvist, husmor

046-71 89 13, linnea.malmqvist@svenskakyrkan.se

Terése G Bergström, kommunikatör

046-71 88 86, terese.bergstrom@svenskakyrkan.se

Eva Queckfeldt, församlingsrådets ordförande

eva.queckfeldt@gmail.com

Att vara till nytta?

'Jag mår inte bra av att inte ha något uppdrag' svarade en av de vi pratade med om det är viktigt att vara behövd. Jag förstår precis. Att 'vara behövd' kan också vara att man själv känner att man gör nytta, att man behövs, men det är inte alltid självklart för vem man behövs. Just detta tänkte jag extra mycket vid ett tillfälle när jag satt i vår vackra kyrka och skulle jobba. Ingenting ville riktigt funka. Mobilen hade extra dålig mottagning, datorn ville inte koppla upp sig mot mobilen för att få nät. Jag blev frustrerad, slog ihop locket på datorn och suckade högt för mig själv. Vad skulle jag göra nu? Jag kan ju inte sitta i en och en halv timma och inte 'göra något av nytta'... eller?

Ljuset i kyrkan fångade mig. Det som föll in från Ordets fönster. Jag började följa dess vandring längs väggarna, såg hur det fångade piscinan och hur färgerna ändrade sig i rummet som kändes fyllt av en närvaro jag inte kunde förklara. Frustrationen försvann i närvaron. Jag tänkte, kanske lite fånigt, att just nu behöver kyrkan mig. Och min närvaro här är viktig. Och kanske var den stunden också viktig för mig.

Efter en god stund öppnades kyrkporten och en besökare kom in i kyrkan och tände ljus i tystnad. Idag, drygt en månad senare skriver jag den här texten så visst var min stund den dagen till någon nytta ändå.

Terése.

Välkommen till gudstjänst	4
Lördagsmusik	5
Vuxenkonfirmation och vuxendop	6
Skapelsetid	7
Pilgrimsvandring i skapelsetid	7
Det är gott att vara tagen i anspråk!	9
Tankar om vikten om att vara behövd...	9
Händer i Helgeands församling och på Diakonicentralen	10
Helgeands församlings församlingsråd	11
Pilgrimsvandring på apostladagen	11
En röst från församlingen: Signe Gustafsson	12

Ett informationsblad från Svenska kyrkan i Lund, Helgeands församling

Ansvarig utgivare: Ola Fornling

Redaktör/grafisk formgivning: Terése Gunnarsdotter Bergström

Foton där inget annat anges: Helgeands församling

Framsidesbilden och bilden på s. 6 är från IKON.

Tryck: Bloms tryckeri

Distribution: Svensk Direktreklam

sensus

Församlingen samarbetar
med Sensus studieförbund.

Välkommen till gudstjänst

SEPTEMBER

6	11.00	Fjortonde söndagen efter trefaldighet	Högmässa med barnens gudstjänst
13	11.00	Femtonde söndagen efter trefaldighet	Högmässa
20	11.00	Sextonde söndagen efter trefaldighet	Högmässa med barnens gudstjänst
27	11.00	Sjuttonde söndagen efter trefaldighet	Högmässa

OKTOBER

4	11.00	Den helige Mikael's dag	Högmässa med barnens gudstjänst
11	11.00	Tacksägelsedagen	Högmässa
18	11.00	Tjugonde söndagen efter trefaldighet	Högmässa med barnens gudstjänst
25	11.00	Tjugoförsta söndagen efter trefaldighet	Högmässa
31	17.00	Alla helgons dag	Minnesgudstjänst

NOVEMBER

1	11.00	Söndag efter alla helgons dag	Högmässa med barnens gudstjänst
8	11.00	Tjugotredje söndagen efter trefaldighet	Högmässa
15	11.00	Söndagen före domssöndagen	Högmässa med barnens gudstjänst
22	11.00	Domssöndagen	Högmässa
29	11.00	Första söndagen i advent	Högmässa med barnens gudstjänst

Varje vecka

Tisdag

8.30 Morgonmässa

Onsdag

20.30 Kvällsmässa

Torsdag

12.00 Middagsbön

Vid middagsbönen själaringer
vi för de avlidna i församlingen

Lördag

17.00 Lördagsmusik

Söndag

11.00 Högmässa

Kyrkkaffe serveras efter mässan

Vandring och bön varannan fredag,
jämna veckor, kl. 14.00.

Samling på kyrktoget.

Ingen föranmälan.

Nya vandrare välkomnas.

Se vår hemsida eller Facebook
för uppdateringar. Ändringar kan
förekomma.

Med reservation för eventuella ändringar.

Lördagsmusik

Lördagar
17.00
Fritt inträde

I höstens lördagsmusik möter du såväl en del gamla bekantskaper som helt nya. Det kommer bjudas på svängig gospel och pampig orgel, solister och körer, folkmusik och julsånger. Lördagsmusiken har en blandning där alla ska kunna hitta sin favorit eller kanske en helt ny? Här nedan kan du läsa om vilka musiker som bidrar. Mer information kommer på vår hemsida. Det är fritt inträde med frivillig kollekt som går direkt tillbaka till musikverksamheten och kommande musikprogram.

Välkomna till Helgeandskyrkan, lördagar klockan 17.00 med start den 29 augusti.

Helgeands gospelkör

Gospelkören inleder höstterminens lördagsmusik den 29 augusti. Den 12 december bjuder de på ett advents- och julinspirerat program. Körledare: Annica Forssell. Annica har även lördagsmusiken den 14 november.

Gunnel Rask

Gunnel är organist, sångerska och körpedagog som varit verksam i Lunds stift i många år. Hennes fascination över nuets och närvarons potential genom kroppens tillit genomsyrar hennes kristna spiritualitet och skapande!
5 september: 'Gud i oss – vi i Gud' – om dopets hemlighet
7 november: 'Mjukt möta det svåra'
21 november: 'Vara i godheten'
28 november: 'Himmelriket – redan här!'"

Johan-Magnus Sjöberg och Karin Werger

Johan-Magnus Sjöberg är tonsättare, organist, körledare och körpedagog bosatt i Lund och som du säkerligen känner igen från både kvälls- och högmässa i Helgeandskyrkan. Tillsammans med Karin Werger, kantor i Norra Nöbbelövs församling, på violon genomför de flera spännande program under lördagarna i höst.
12 september: 'Sångens klangvärldar'
3 oktober: 'Folkmusik och nutidstoner'

Johan-Magnus bjuder även själv på ett program där orgeln står i centrum:
26 september: 'Orgeln mellan seklerna'

Per Becker och Johan Hugosson

Per, saxofoner/klarinet, och Johan Hugosson, flygel, är två av Lunds mest rutinerade musiker. De bjuder på ett varierat program med musik av bland andra Nils Lindberg, Johan-Magnus Sjöberg och Piazzolla den 19 september.

232 Strängar

Med hundratals strängar – och några kohorn – skapar Frida Höfling (fiol, hardingfela, kohorn) och Emma Engström (piano) musik i folkton som möter nya klangvärldar den 10 oktober.

Thiery Marazanye

Thiery, en lysande stjärna på jazzhimlen, är pianist och musiker med en passion för att ge välkända melodier ett nytt uttryck.
17 oktober: 'Mellan då och nu'

Erika Södersten och Tina Træholt

Tina och Erika har musicerat tillsammans som duo och i olika

Övre bilden: Thiery Marazanye gästar lördagsmusiken den 17 oktober. Thiery spelar även på flera av våra kvällsmässor under sommaren och hösten.

Nedre bilden: Helsingborgs Kammarkör bjuder på både kända och nya julsånger i sitt program 'Det strålar en stjärna' den 5 december.

kammarensembler alltsedan studietiden på Konservatoriet i Köpenhamn.

24 oktober: 'Violin & Viola – Stråkmusik för två'

Helsingborgs Kammarkör

Kammarkören består av tjugotalet sångare, med ambition att alltid beröra och skapa känsla och sammanhang. På lördagsmusiken kommer de bjuda på såväl välkända älskade julsånger som nya spännande.
5 december: 'Det strålar en stjärna'

Vuxenkonfirmation och vuxendop

I Sverige sammankopplas dop och konfirmation oftast med vissa åldrar. Om man tänker på dop så ser man en bebis i dopklänning framför sig med nyblivna föräldrar runt dopfunten. Tänker man på en konfirmand ser man en tonåring som lite obekvämt står i sin konfirmandkåpa mitt emellan barndom och vuxenliv. Naturligtvis präglas den synen av hur verkligheten ser, och har sett ut i Sverige under lång tid. Problemet är att bilden kan bli normerande och skapa en föreställning om att konfirmation och dop liksom alltid hör till de nämnda åldrarna.

Den statiska bilden är på väg att krackelera. Det blir vanligare att människor i olika åldrar söker sig till kyrkan för att man längtar efter något, inte bara för att det förväntas av en att ta del av kyrkans liv. På ett sätt är vi tillbaka i en biblisk situation där folk söker sig till Gud av egen längtan, inte för att de vid en given ålder får en cykel i konfirmationspresent.

Med denna text vill jag helt enkelt säga: Om du är intresserad av kristen tro – hör av dig till oss! Du behöver inte ha några förkunskaper eller en färdigformulerad tro, din längtan är fullt tillräcklig. Din ålder spelar heller ingen roll i sammanhanget. Utifrån den punkt där du befinner dig startar sedan ett samtal som längre fram kan leda till dop och konfirmation om du inte är döpt och konfirmerad sedan tidigare. Det finns dock inga som helst krav på att samtalen ska leda fram till dop/konfirmation. Upptäcker man att man inte vill är det helt ok, förhoppningsvis har man lärt sig något under resans gång.

Om man däremot väljer att döpas/konfirmeras sker det i en gudstjänst efter att man haft en serie samtal med prästen om vad kristen tro är. Man kan välja att göra det i en välfylld högmässa eller i en liten stilla gudstjänst med bara några få närvarande.

Jag är själv döpt som barn och konfirmerad som tonåring. Under flera år i ungdomen var jag dock frånvarande från kyrkan. När jag sedan började längta tillbaka till det kyrkliga livet kommer jag ihåg att jag var fylld av tvivel: Får jag plats som den jag är? Kommer de att packa på mig en tro jag inte är bekväm med? Dessa frågor gjorde att jag tvekade att närma mig kyrkan igen. Lyckligtvis träffade jag kloka människor när jag väl tog steget tillbaka. De var lyhörda och lät mig komma in i kyrkans liv i min egen takt. Så vill vi möta dig också, oavsett var du befinner dig på trons väg. Välkommen att höra av dig!

Ola Fornling
församlingsherde

Vi har ställt tre frågor till Sofia Ekman Bernro som konfirmerade sig i vuxen ålder. Sofia känner du säkert igen från tiden hon jobbade i Helgeands församlings expedition.

Varför valde du att konfirmera dig i vuxen ålder?

Det erbjöds en kurs, eller en grupp, för vuxna som var nyfikna på livets stora frågor. Jag möter ofta de frågorna i mitt arbete och ville fördjupa mig i dem. Under mötena kände jag att detta var något för mig, att jag ville bekräfta mitt dop, och så blev det.

Vad har du burit med dig från konfirmationen? Vad betydde mest?

Faktiskt, att bara lyfta de stora frågorna i grupp. Det kan ge fantastiska samtal. Det ledde till diskussioner med synvinklar och insikter som jag aldrig hade funnit på egen hand. Det har också gett mig stor respekt för hur olika vi kan tolka en text och vikten av att lyssna in varandra.

Vad skulle du skicka med för ord till någon som funderar på att konfirmera sig i vuxen ålder?

Testa! Det är ett häftigt sätt att få ta sig an Bibelns texter och fundera över vad det kan betyda för mig idag. Det ger också en inblick i hur mycket av vårt samhälle och vår kultur faktiskt är integrerad med religion, vilket jag tycker är intressant. Och om du funderar på de stora frågorna så finns det knappast ett bättre ställe att lyfta dem på.

Levande vatten

Skapelsetid 2026

Varje år mellan den 1 september och 4 oktober firas skapelsetid inom kristna kyrkor och samfund världen över – en ekumenisk gemenskap som syftar till att lyfta vårt förhållande till skapelsen i både ord och handling. Det kan vara att skapelsetemat lyfts ännu lite mer i gudstjänsterna under skapelsetiden eller att det ordnas pilgrimsvandringar eller andra aktiviteter som knyter an till skapelsetiden och dess tema för året.

I år är temat 'levande vatten' och den bibliska texten är hämtad från Hesekiel 47:9 och 12. Texten skildrar det livgivande vattnet som flödar och gör floden djupare och gör så att karg mark återställs och blomstrar.

Kallelsen handlar om förvandling, att krisna ska sänkas ner i det levande vatten som flödar från Guds tron och kliva djupare in och arbeta tillsammans för skapelsens återuppbyggelse.

Jubileumsår

Den helige Franciskus av Assisi var en munk som levde i Italien i slutet av 1100-talet och början av 1200-talet. Han grundade Franciskanorden där ett enkelt liv i enlighet med evangeliet betonas. På den tiden bestod orden av tiggarmunkar, obundna till kloster och som predikade fritt. Franciskus själv

hjälpade fattiga och sjuka i städerna och han blev helgonförklarad bara två år efter sin död.

Många förknippar Franciskus med djur och natur – vilka han ofta i sina predikningar kallade för bröder och systrar. Enligt legenden ska han ha trollbundet djuren med sina ord. Han har därför blivit ekologins skyddshelgon.

Franciskus avled i skymningen den 3 oktober och enligt kyrklig tradition räknas det till den 4 oktober varför kristna uppmärksammar just den dagen som Franciskus himmelska födelsedag. I år är det 800 år sedan han dog och påve Leo har utlyst perioden från den 10 januari 2026 till den 10 januari 2027 till Franciskus jubileumsår inom den romersk-katolska kyrkan. Med jubileumsåret önskar påve Leo att uppmuntra troende att ha Franciskus som förebild och bära vittnesbörd om helighet i världen.

Skapelsetid i Helgeand

I församlingen uppmärksammas skapelsetid i högmässan den 6 och den 20 september. Helgeands församlings miljögrupp deltar som gudstjänstvärdar. Församlingen bjuder också in till en pilgrimsvandring som du kan läsa om här intill.

Där floden rinner ut skall det vimla av liv i vattnet,
fisk skall finnas i överflöd. Där detta vatten rinner
ut blir allt vatten friskt.

Där floden rinner ut kan allt leva.

Hesekiel 47

Pilgrimsvandring i skapelsetid

Lördagen den 12 september samlas vi klockan 9.00 i Dominikanernas kloster på Sandgatan och efter sändningen går vi mot Clemenstorget och tar spårvagnen till Kunskapsparken.

Vi fikar tillsammans vid altarbordet på Råängen innan vi besöker odlingsträdgårdarna inne i parken.

I tystnad vandrar vi mot Kungsmarkens naturreservat där vi äter lunch. Vandringen fortställer i naturreservatet och vi kommer så småningom till Maria Magdalena kyrka där vi avslutar med mässa ca. kl. 15.45. Vi räknar med att dagen avslutas vid 17.00.

Information och anmälan:

Anne Ekberg

anne.ekberg@svenskakyrkan.se

Kläder efter väder och bra skor.
Medtag egen fika och lunch.

Vandringen är ett samarbete med Grön kyrka i Lund: Dominikanerbröderna, Ekumenia-kyrkan, Pilgrimscentrum och Helgeands församling.

Välkomna!

Det är gott att vara tagen i anspråk!

Är det så att det moderna, västerländska samhället har lämnat människan med en slags existentiell vilshenhet? Kämpar vi idag mer med känslor av meningslöshet, än vi tidigare gjort? Kanske. I sin nya bok utgår religionshistorikern David Thurfjell från att det är så. I boken, som har titeln *Anspråkstagen*, undersöker han hur människan hanterat känslan av meningslöshet genom historien.

Anspråkstagen kan tyckas vara ett lite torrt och styligt ord. Men när man börjar fundera på vad det betyder i relation till just meningslöshet, blir det faktiskt ganska vackert. Att vara tagen i anspråk handlar här om upplevelsen av att vara behövd. Det verkar som att vi människor behöver känna oss behövda och räknade med, för

På bilden syns Lovisa tillsammans med Johan Jönsson, församlingsbo och gudstjänstvärd i Helgeand och Ola Fornling, församlingsherde, vid en pilgrimsvandring på apostladagen som församlingen ordnade. Du kan läsa mer om den på sidan 11. Bilden är tagen av Sigvard Carlsson.

att vi ska uppleva att våra liv har en mening. Utan en känsla av sammanhang och riktning kan vi uppleva ett främlingskap, både inför oss själva och gentemot vår omvärld. Kanske är det en sådan känsla som får allt fler att fråga sig: Vad tjänar det till egentligen, mitt liv här på jorden?

I en tid som präglas av en brist på mål och mening (om vår tid nu gör det) är jag som kristen extra tacksam för dopet. I dopet finner jag en tydlig riktning, en riktning som håller att bygga hela sitt liv på. Av dopet lär jag mig bland annat att jag har ett uppdrag – ja, att jag är tagen i anspråk! Varje döpt har i grunden samma uppdrag: att leva ett liv i Jesu efterföljd och så vara en Kristus för sin nästa. Det är fantastiskt att vara insatt i ett sammanhang! Ett sammanhang som är större än oss själva, och samtidigt så underbart ordnat, att just du och just jag har en unik och viktig plats däri. Det uppdrag som ges oss i dopet är detsamma, oavsett vilken tid eller vilket samhälle vi lever i. För mig känns dopets uppdrag som världens bästa kompass, med vilkens hjälp det blir lättare att orientera sig i livet; ett sätt att finna riktning och vägledning.

Hur det där uppdraget sedan kommer till konkret uttryck, kan se lite olika ut för oss. För mig har det inneburit vägen in i prästämbetet. Nu till hösten börjar jag min allra sista termin på utbildningen. Därefter väntar prästvigning i januari och sedan en tjänst som pastorsadjunkt i Lunds pastorat. Det känns lite surrealistiskt efter snart sju år av studier, detta att "bli klar". Efter antagningsprocesser, praktiker och studier, är det snart dags att sändas ut i tjänst. Längtan och bävan avlöser ständigt

Bild: Sigvard Carlsson

varandra, allt medan datumet för prästvigningen närmar sig. Det är stort att bli tagen i anspråk – också på detta sätt! Att bli anförtrodd uppdraget som präst och allt vad ämbetet innebär, känner jag stor respekt inför.

När jag nu påbörjar min sista termin, känner jag mig dock stärkt av sommarveckorna som tjänstebiträde i Helgeands församling. När jag ser tillbaka på sommaren, infinner sig varma känslor av all den glädje och meningsfullhet jag upplevt i arbetet. Det är glädjen i att möta församlingsmedlemmar i gudstjänstliv och kyrkliga handlingar. Glädjen i att vara en del av ett arbetslag. Glädjen i att få vara med och bygga och leva församling. Det är meningsfullheten i att få möta människor i livets alla skeden, inte minst då sorg, sjukdom och saknad står i centrum. Ja, det är, i grund och botten, meningsfullheten i att få dela det uppdrag som vi alla blivit anförtrodda i dopet. Det är gott att vara tagen i anspråk!

Lovisa Andersson
tjänstebiträde

Tankar om vikten om att vara behövd...

”Behövd behöver alla människor känna sig” säger kvinnan vi pratar med men hon konstaterar också att det ibland kan bli för mycket. Hon berättar hon varit sjuksköterska och arbetat i utsatta områden i Afrika, hon var äldst av fem syskon och fick ofta hjälpa till hemma. Hon har känt sig behövd hela livet – men det har också kostat henne mycket menar hon.

Vi vänder blicken mot en brandbil på väg från en utryckning och vi fundrar över det här med yrken där man verkligen är behövd. Som sjuksköterska, läkare, brandman, ambulansförare... vi stöter på en vägarbetare som lagar potthål. Känner han sig behövd på samma vis som en sjuksköterska kan känna sig behövd? Att tas i anspråk, är det samma sak som att känna sig behövd? Vad tror du? Vill du dela dina tankar med oss skicka ett mail eller skriv till oss på Facebook.

Eva

Vi mötte ”Eva” utanför Coop. Hon berättar att hon har hjärtan som sitt signum. Hon svarar direkt ja på frågan om det är viktigt att vara behövd. Hon säger: ” – Jätteviktigt! Både att vara behövd och att känna sig behövd.” Hon berättar att hon har barn och barnbarn som tillsammans är fem stycken. Där känner hon sig behövd och har stor glädje av det. I familjen finns även en sjukdomsbild som gör att allas möjligheter kommer till glädje och nytta. Hon berättar att den stora familjen gör utflykter tillsammans och gläds i varandras närhet.

Morris (son till Knitte)

– Jag har tänkt mycket på det, framför allt med äldre föräldrar. Mamma passar vår hund varje onsdag vilket jag kan få lite dåligt samvete för. Men å andra sidan så är det jättestor nytta för oss och mamma får känna sig behövd.

Jag mår inte bra av att inte ha något uppdrag, att inte vara tagen i anspråk. Att hjälpa mamma och pappa känns bra, som att man gör nytta.

Amanda, bibliotekarie

– Ja, det är viktigt. I mitt yrke är det en motivation att vara behövd. Att få vara med och göra skillnad. Vi hjälper människor med så mycket mer än att låna ut böcker. Och att få lära barn att läsa är jätteviktigt, att ge dem rätt förutsättningar i sitt läsande och att få hjälpa till att skapa läslust!

Knitte (mamma till Morris)

– Att passa hunden är ju meningsfullt! Jag tänker på vår granne som är så ensam, han blev änkling för ett tag sedan. Att man inte alltid bara går in till någon som är ensam och bjuder på en kopp kaffe... Kanske borde be honom om hjälp med något så att han känner sig behövd...

Händer i församlingen och på Diakonicentralen

Bokcirkel: 'För en tid som denna'

Hanna Reichel är verksam som professor i systematisk teologi vid Princeton University. Hon har skrivit en lättillgänglig bok med ett djupt innehåll som adresserar frågor om hur vi som kristna kan förhålla oss till de tider vi befinner oss i. Vi möts ofta av nyheter om krig och maktmissbruk, polarisering och kränkningar av mänskliga rättigheter. Hur kan vi hitta ett kreativt motstånd i stället för att känna uppgivenhet?

Vi träffas sex gånger 7/10, 21/10, 4/11, 18/11, 2/12, 16/12 mellan klockan 17:30 – 18:45 på Råbygatan 18. Varje tillfälle inleds med ca. en halvtimmes genomgång av det stycke man läst, sedan följer ett samtal.

Träffarna leds av Ola Fornling. Deltagarantal 8 stycken. Det kostar inget att delta.

Anmälan till: ola.fornling@svenskakyrkan.se senast den 20/9. Deltagarna får boken.

Bild: Cecilia Palmqvist

Ny husmor på Diakonicentralen

I början av sommaren gick Diakonicentralens husmor sedan flera år, Ing-Marie Jönsson, i pension och avtackades av såväl gäster som personal.

Som ny husmor välkomnar vi Linnea Malmqvist på bilden tillsammans med Greta Fredriksson, ekonomi-biträde.

”Vi är så glada över att Linnea så fort kommit in i Diakonicentralens verksamhet och så smidigt kunde ta över rollen som husmor” säger Cecilia Palmqvist, samordnande socialkurator och arbetsledare på Diakonicentralen.

Vandring till Sankt Lars kyrkogård

Alla helgons dag infaller i år den 31 oktober. Klockan 17.00 är det minnesgudstjänst där vi läser namnen och tänder ljus för de som under året avlidit i församlingen.

Efter minnesgudstjänsten, klockan 18.30 samlas vi på kyrktoget för den traditionsenliga vandringen till Sankt Lars kyrkogård för att hedra minnet av de patienter som vilar här.

Vi vandrar långsamt med tända lyktor ca 1,5km enkel väg.

På kyrkogården tänder ljus vi ljus och har andakt.

Tillbaka i församlingsgården bjuds det på kaffe och smörgås.

Ingen anmälan.

För information kontakta: anne.ekberg@svenskakyrkan.se

Barnens gudstjänst

Barnens gudstjänst börjar igen söndagen den 6 september och är varannan vecka (jämna veckonummer) under höstterminen.

Barnens gudstjänst pågår parallellt med söndagens högmässa och är särskilt anpassad för barn. Den äger rum i en angränsande lokal som tillåter mer liv och rörelse än vad kyrkogrummet gör.

För information kontakta vår församlingens pedagog Annica Forssell.

Vill du konfirmera dig?

Vi har några platser kvar i vår lägerfria grupp med uppstart den 20 september och med konfirmation den 27 februari.

Hör av dig till:

annica.forssell@svenskakyrkan.se

Helgeands församlingsråd *informerar*

18 juni, dagen före midsommarafton, hade församlingsrådet sitt sista sammanträde för terminen. Här presenterade församlingsherde Ola den Verksamhetsplanering som skall ligga till grund för Helgeands arbete under 2027.

Vi bestämde också dagar för höstens sammanträden: 27 augusti, 1 oktober, 29 oktober, 26 november och 10 december.

Man får gärna ta kontakt med mig eller med någon av församlingsrådets medlemmar om man vill påpeka

någonting som har med församlingen att göra eller om det finns någonting man undrar över. Vi presenterades med bild och namn i förra numret av församlingsbladet och vi är samtliga trogna Helgeandsbesökare och därför lätta att få tag på.

Väl mött i Helgeand!

Eva Queckfeldt
Ordförande
Helgeands församlingsråd

Håll dig uppdaterad!

Helgeands församling:

Hemsida:
svenskakyrkan.se/lund/helgeand

Facebook:
facebook.com/helgeand

Helgeandsmagasinet som pdf:

svenskakyrkan.se/lund/helgeand/helgeandsmagasinet

Diakonicentralen i Lund:

Hemsida:
svenskakyrkan.se/lund/diakonicentralen

Facebook:
facebook.com/diakonicentralenlund

Pilgrimsvandring på *apostladagen*

I bibeltexten sänds apostlarna ut på denna dag, som i år var den 5 juli, för att berätta om mysteriet. De var tolv apostlar då. Vi sändes ut i deras efterföljd och samtalade om "att vara sänd". Vi var 13 personer som vandrade tillsammans.

Längs med reningsdammarna gick vi i delad tystnad. Vid grillplatsen vid Höje å fick vi ta del av en reflektion av vår församlingsherde Ola, kring till vilka platser de olika apostlarna sändes.

Förbi Lunds landstigningsplats, kom vi till Ekbackens plantskola vid Trollebergs gård. På senare år har här växt upp en utflyktsplats där restaurang/café Cafecitos finns för förtäring, ovan nämnda växtförsäljning och en stor möbelaffär.

Sammantaget en vandring som är väl värd att prova i vårt närområde. Frid och allt gott.

Anne Ekberg, diakon

Bild: Sigrun Carlsson

En röst från församlingen

Vi bad Signe som vikarierat som vaktmästare i församlingen under sommaren skriva sina tankar om vårt tema för detta nummer: anspråkstagen. Det landade i denna fina text! Tack för i sommar Signe och vi ses snart igen.

Det psykologiska fenomen som brukar kallas för Benjamin Franklin-effekten är ett intressant exempel på hur våra relationer formas. Den bygger på den välkända berättelsen om den amerikanska grundlagsfadern Benjamin Franklin, som ville förbättra relationen till en politisk motståndare. I stället för att försöka vinna honom med argument bad han om en liten tjänst – att få låna en sällsynt bok. Motståndaren lånade ut boken, Franklin tackade varmt, och de två blev goda vänner. Psykologer brukar förklara fenomenet med att vi försöker undvika kognitiv dissonans: när vi gör någon en tjänst börjar vi ofta också se personen i ett mer positivt ljus.

Men kanske pekar berättelsen mot något ännu djupare. Vi människor har nämligen inte bara ett behov av att bli älskade och sedda. Vi har också ett behov av att få vara till nytta. Att bli tagen i anspråk är att få höra att det finns något hos mig som någon annan behöver. När Paulus beskriver kyrkan som Kristi kropp betonar han att varje lem behövs. "Ögat kan inte säga till handen: Jag behöver dig inte." Varje människa har fått gåvor som är till för andras bästa.

Därför tänker jag att det ibland kan vara en kärlekshandling att be om hjälp. Vi tänker ofta att kärlek handlar om att ge, men den handlar också om att ta emot. Den som aldrig låter sig hjälpas riskerar, utan att mena det, att beröva andra glädjen i att få tjäna. Jesus själv tog emot människors omsorg. Han lät sig bli betjänad, tog emot vänners gästfrihet och lät andra bära omsorg om honom. Han visade att beroende inte är en svaghet utan en del av att vara människa.

Jag tycker att det kan vara en ganska befriande insikt! Vi behöver inte bevisa vårt värde genom att aldrig behöva

någon. Tvärtom kan våra svagheter och behov bli platser där gemenskap växer. När vi vågar be om hjälp ger vi någon annan möjlighet att tjäna, och när vi själva får tjäna får vi ana något av Guds egen kärlek.

Kanske är det därför våra djupaste relationer inte växer fram genom självständighet utan genom ömsesidighet, i ett ständigt givande och tagande. Att bli tagen i anspråk är därför mer än en psykologisk mekanism – det är en påminnelse om att vi är skapade för att bära varandras bördor och dela varandras glädje.

Jag vill innerligt tacka för att jag fått tjäna som vaktmästare i Helgeands församling denna sommar!

Signe Gustafsson

**Svenska
kyrkan**

| Lund